

GRZMIĄCY (2) *part praes act*

sg m D grzmiąc(e)mu (1). *pl N subst* grzmiąc(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. grzmieć.

Wydający głośnie brzmienie (2) :

a. *O instrumencie muzycznym* (1) : Nowe rytmy cytary grzmiące pokázuia. *SapEpit* B3.

b. *O piorunie* (1) : Kto dał náuálnemu dżdżowi bieg/ y drogę grzmiącemu piorunowi [*sonantis tonitru*]. *Leop Iob* 38/25.

Cf **GRZMIEĆ**

KW